

Ίνγκο Ζίγκνερ

Ο μικρός δράκος Καρύδας

Οι πρώτες περιπέτειες

Μετάφραση: Μαρία Αγγελίδου

ΜΕΤΟΙΧΜΙΟ

Περιεχόμενα

Πρώτη περιπέτεια
Η φάλαινα η Καλομοίρα

Δεύτερη περιπέτεια
Η Ματίλντα

Τρίτη περιπέτεια
Το μυστικό

Τέταρτη περιπέτεια
Ο μάγος Κατσκογένης

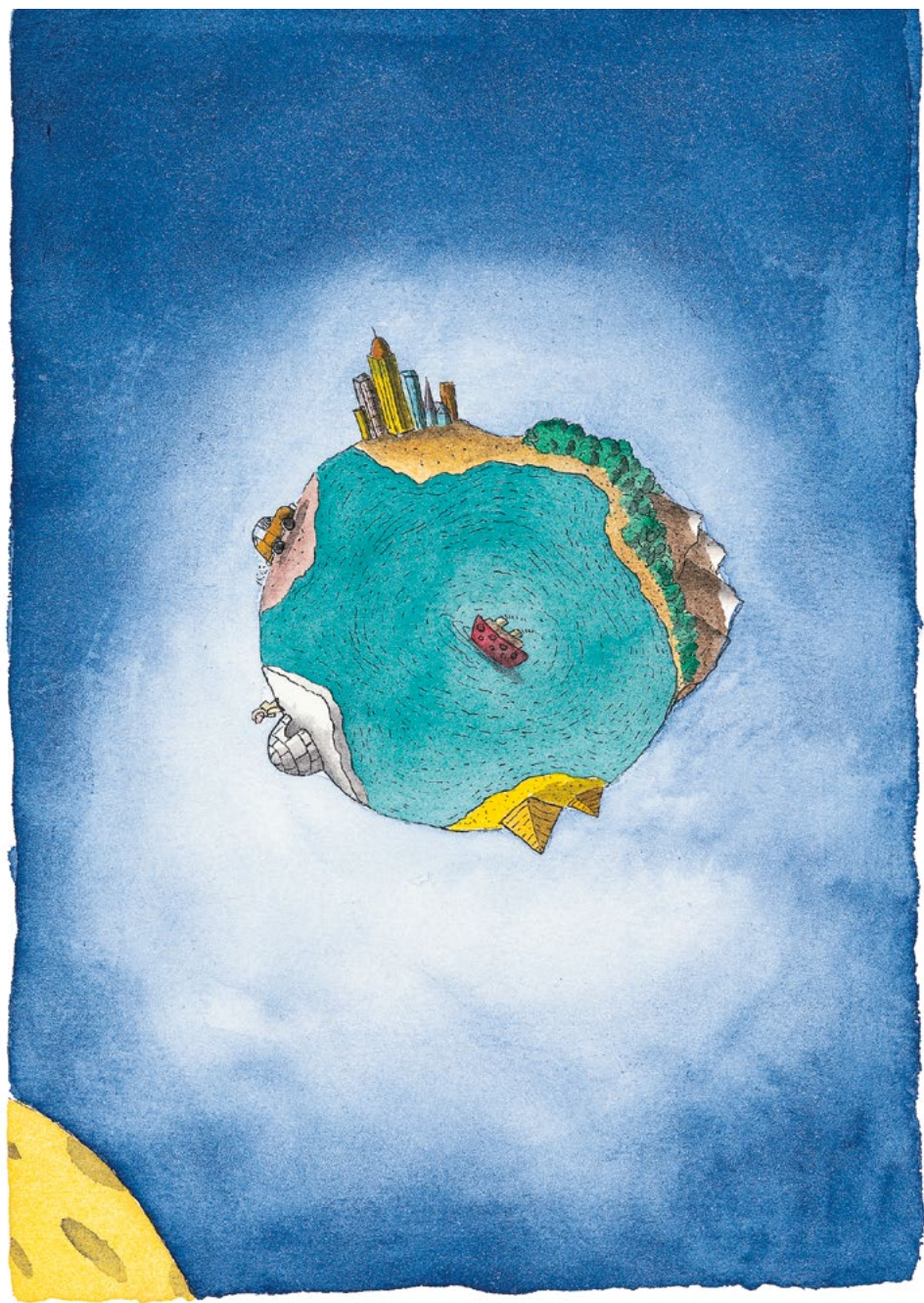
Πέμπτη περιπέτεια
Στην έρημο

Έκτη περιπέτεια
Η μάγισσα Ρουμπινία

Έβδομη περιπέτεια
Το Τέρας της Σπηλιάς

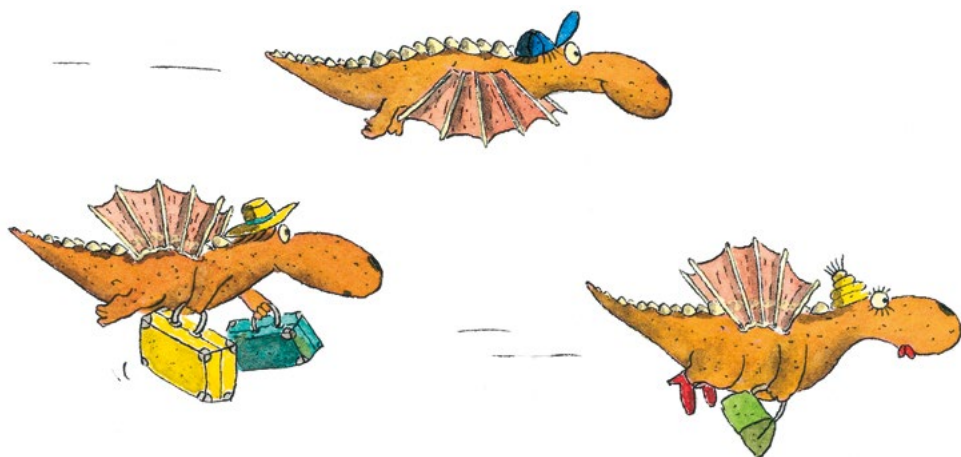
Πρώτη περιπέτεια

Η φάλαινα η Καλομοίρα

Η Γη είναι μια σφαίρα. Μια σφαίρα όχι ακριβώς στρογγυλή, τα 'χει τα καρουμπαλάκια της. Σαν κολοκύθα μοιάζει. Στη Γη υπάρχει πολύ νερό, που το βλέπουμε στους ωκεανούς της. Οι ωκεανοί είναι τόσο απέραντοι, που οι άνθρωποι δεν έχουν προλάβει να τους εξερευνήσουν απ' άκρη σ' άκρη.

Έτσι, υπάρχουν στους ωκεανούς νησιά που δεν τα γνωρίζει κανένας. Σ' ένα απ' αυτά τα νησιά ζουν πλάσματα που όλοι μας τα 'χουμε ακουστά ή έχουμε διαβάσει γι' αυτά. Κανείς μας, ωστόσο, δεν τα 'χει δει με τα μάτια του. Μιλάμε για το Νησί των Δράκων.

Σ' αυτό το νησί μόλις χιόνισε. Έπεφτε χιόνι πολλές μέρες συνέχεια. Όλοι οι μεγάλοι δράκοι έφυγαν πετώντας για το Νησί του Καλοκαιριού, στη ζεστή Νότια Θάλασσα. Αλλά οι μικροί δράκοι της φωτιάς δεν έφυγαν – επειδή, απλούστατα, δεν έχουν μάθει ακόμη να πετούν. Όλο τον χειμώνα θα τον περάσουν στο σχολείο, μαθαίνοντας ν' ανοίγουν τα φτερά τους.

«Είναι άδικο!» παραπονιέται ο μικρός δράκος Καρύδας στους γονείς του, που ετοιμάζουν τις βαλίτσες τους.

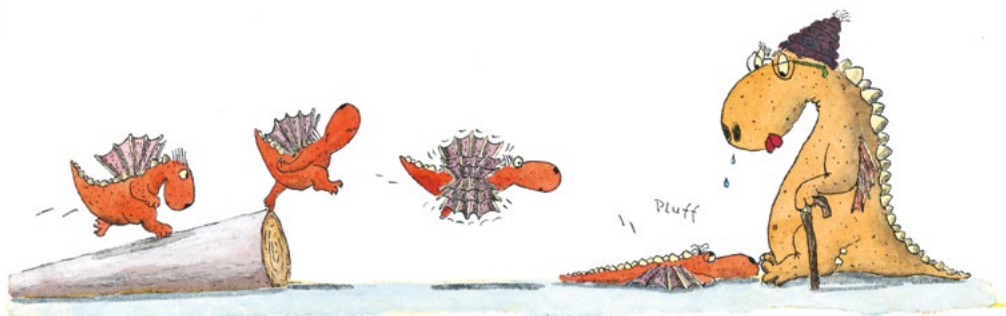
«Μη στενοχωριέσαι, Καρυδάκο μου» του λέει η Μήτση.

Η Μήτση είναι η μαμά του Καρύδα. Κι ο Μάγκας ο μπαμπάς του, που τον καλοπιάνει: «Τι να κάνουμε, έτσι είναι... όποιος δεν ξέρει να πετάει κάθεται εδώ. Να μελετάς και να κάνεις τις ασκήσεις

σου. Και του χρόνου θα πετάξουμε μαζί για το Νησί του Καλοκαιριού.

Όμως, δεν είναι εύκολο να μάθει κανείς να πετάει. Ο μικρός δράκος Καρύδας βάζει τα δυνατά του, αλλά δεν καταφέρνει παρά πέντε δρακοβηματάκια όλα κι όλα. Καταραμένε χειμώνα, λέει με τον νου του.

Μετά το μάθημα με την ηλικιωμένη δασκάλα Προζαλίντα, ο Καρύδας κατεβαίνει στην ακρογιαλιά. Μελαγχολικός κυλιέται στο χιόνι. Τι βλακεία, σκέφτεται. Όλο τον χειμώνα θα 'μαι εδώ και θα κάνω μάθημα. Ενώ οι άλλοι στη Νότια Θάλασσα θα τα περνάνε τέλεια!

Ο Καρύδας φαντάζεται τη ζέστη. Ονειρεύεται τα λαχταριστά παγωτά.

Ώρα πολλή ονειροπολεί ο Καρύδας, τόσο που κοντεύει να νιώσει τη γλύκα του παγωτού σοκολάτα στη γλώσσα του, όταν ξάφνου τα νερά μπροστά του ανοίγουν.

Και κάτι μεγάλο, πολύ μεγάλο έρχεται καταπάνω του.

Ο Καρύδας τρομάζει και κάνει ένα σάλτο προς τα πίσω. «Ένα ψάρι-γίγαντας!» ψιθυρίζει.

«Όχι, όχι, δεν είμαι ψάρι. Φάλινα είμαι» λέει το πελώριο ζώο.

«Και οι φάλαινες ψάρια είναι» επιμένει ο Καρύδας.

«Αφού σου λέω όχι. Τα ψάρια ανασαίνουν μόνο

κάτω από το νερό. Εμείς οι φάλαινες, όμως, χρειαζόμαστε αέρα. Για ν' ανασάνουμε, βγαίνουμε στον αφρό. Αν και μπορούμε να κρατάμε την αναπνοή μας πολλή ώρα» λέει η φάλαινα. Κι αμέσως προσθέτει: «Με λένε Καλομοίρα».

«Χαίρω πολύ. Καρύδας».

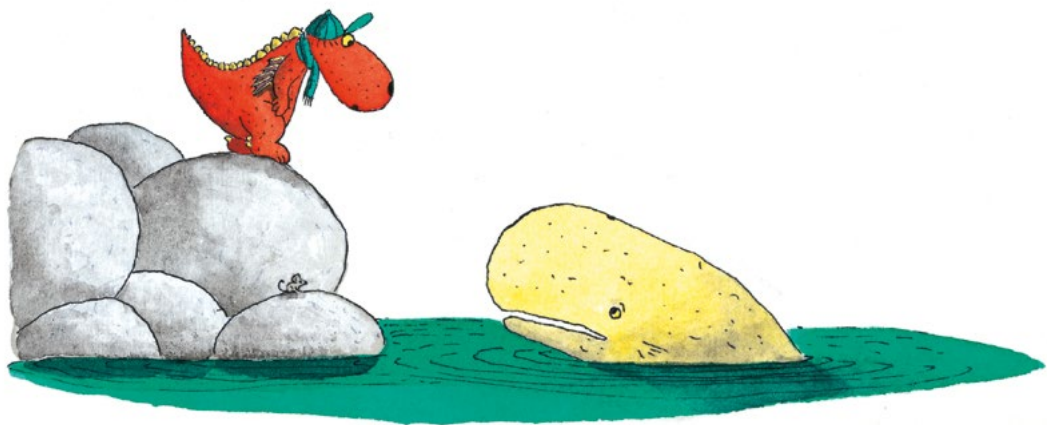
«Ορίστε;»

«Καρύδας. Αυτό είναι τ' όνομά μου».

«Περίεργο όνομα για δράκο».

«Ο πατέρας μου λέει πως όταν γεννήθηκα ήμουν μικρούλης σαν καρύδα. Γι' αυτό με είπαν Καρύδα».

«Α, μάλιστα» λέει η Καλομοίρα – και ξάφνου κουνάει λυπημένη το κεφάλι της. «Για πες μου, Καρύδα, μήπως μπορείς να με βοηθήσεις; Δεν τα καταφέρνω να βγω μόνη μου από τον κόλπο. Ένα παγόβουνο έχει σφηνώσει στο στενό και κλείνει το πέρασμα».

Ο Καρύδας βάζει το μυαλό του να δουλέψει. Χμ, παγόβουνο. Χμμ... Μετά χτυπάει τα χέρια του και φωνάζει: «Ο πάγος άμα ζεσταθεί λιώνει. Έτσι δεν είναι;».

«Εεεε... ναι, νομίζω» απαντάει η Καλομοίρα, αλλά δεν είναι και τόσο σίγουρη πως έχει καταλάβει.

Μια και δυο, ο Καρύδας τρέχει στο παγόβουνο. Είναι αστραφτερό, γυαλιστερό και μισοβουτηγμένο στο νερό. Ο Καρύδας παίρνει βαθιά ανάσα, το σημαδεύει και... τινάζει φλόγες από το στόμα του. Το παγόβουνο αρχίζει αμέσως να λιώνει.

Στην αρχή, μια ακρούλα μόνο. Ύστερα, όσο ο Καρύδας συνεχίζει να φτύνει φωτιά, όλο και μεγαλύτερα κομμάτια από το παγόβουνο γίνονται νερό και κυλάνε στη θάλασσα. Στο τέλος δε μένει παρά ένα τόσο δα παγάκι.

Η Καλομοίρα αστράφτει από τη χαρά της. «Μπράβο, Καρύδα! Τα κατάφερες! Πες μου, τι θέλεις από μένα;»

Ο Καρύδας δε χασομεράει για να σκεφτεί. «Μπορείς να με πας στη Νότια Θάλασσα, στο Νησί του Καλοκαιριού, όπου μαζεύονται οι δράκοι;»

«Χμ, μπορώ να δοκιμάσω» απαντάει η Καλομοίρα. «Για ανέβα στην πλάτη μου!»

Μα πριν καλά καλά προλάβει να σκαρφαλώσει ο Καρύδας στην πλάτη της φάλαινας... μπλουμ, βουλιάζει η Καλομοίρα στο νερό σαν να 'τανε ο μικρός δράκος από πέτρα.

«Οχ!» φωνάζει τρομαγμένος ο Καρύδας και γυρίζει κολυμπώντας στη στεριά.

«Έτσι δε γίνεται δουλειά» λέει η Καλομοίρα. «Παραείσαι βαρύς για μένα».

«Δηλαδή, δε θα πάμε;» ρωτάει απελπισμένος ο Καρύδας.

«Περίμενε λίγο να το σκεφτώ» λέει η Καλομοίρα και βουτάει στα βαθιά.

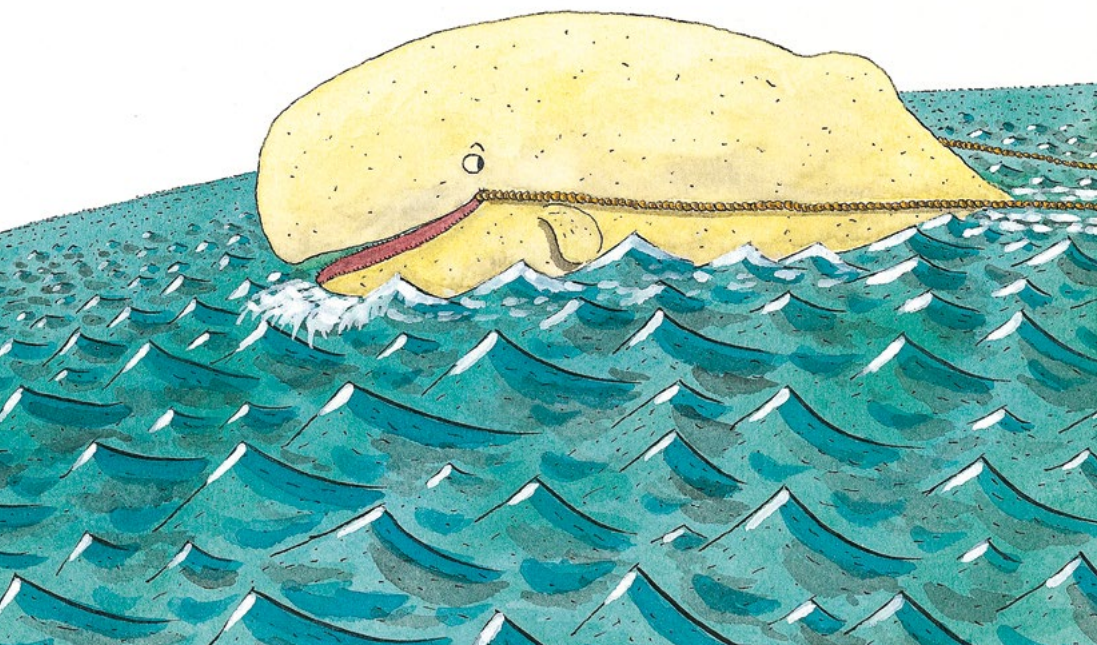
Κάνει ώρα να ξαναφανεί.

«Το βρήκα!» φωνάζει, όταν ξαναβγαίνει στον αφρό. «Άντε να φέρεις ένα μακρύ, χοντρό σκοινί και δυο κορμούς δέντρων! Νομίζω πως θα τα καταφέρουμε».

Λίγο αργότερα ο Καρύδας ανεβαίνει με χτυποκάρδι πάνω στους κορμούς των δέντρων και κρατιέται από το σκοινί. Την άλλη άκρη την κρατάει η Καλομοίρα ανάμεσα στα δόντια της.

«Έτοιμος;» φωνάζει. «Προσοχή! Φύγαμε!» Και απομακρύνεται βολίδα από την ακρογιαλιά.

«Γιούχου!» φωνάζει ο Καρύδας και σηκώνει ψηλά τη δρακομυτούλα του. «Πλάκα έχει!»

Όλη νύχτα κολυμπάει η Καλομοίρα. Κι όταν την άλλη μέρα το πρωί βγαίνει ο ήλιος, οι δυο φίλοι φτάνουν στο Νησί του Καλοκαιριού, στη Νότια Θάλασσα.

Οι μεγάλοι δράκοι κάνουν ηλιοθεραπεία στην αμμουδιά – για πρωινό τρώνε παγωτό φράουλα. Ξαφνικά μένουν με το στόμα ανοιχτό και τρίβουν τα μάτια τους. «Βρε, βρε! Βλέπεις αυτό που βλέπω;» ρωτούν ο ένας τον άλλον. «Είναι απίστευτο!»

Απίστευτο, αλλά αληθινό! Έτσι έγινε και για πρώτη φορά κατάφερε ένας μικρός δράκος της φωτιάς να περάσει τον χειμώνα στο Νησί του Καλοκαιριού.

Η Γη είναι μια σφαίρα. Μια σφαίρα όχι ακριβώς στρογγυλή, τα 'χει τα καρουμπαλάκια της. Υπάρχουν μέρη μακρινά, που οι άνθρωποι δεν έχουν προλάβει ακόμη να εξερευνήσουν. Κάπου λοιπόν μακριά, πολύ μακριά από εδώ, βρίσκεται το Νησί των Δράκων. Εκεί ζει ο μικρός δράκος Καρύδας. Όπου σταθεί κι όπου βρεθεί, πάντα κάτι γίνεται: πρώτα γλιτώνει τη μικρή σκαντζοχοίρινα Ματίλντα από ένα μεγάλο φίδι και γίνονται οι δυο τους φίλοι κολλητοί. Κι ύστερα μαζί συναντούν τον πελώριο θαλάσσιο δράκο Αμεδαίο, τον κακό μάγο Κατσικογένη, τη μάγισσα Ρουμπινία... Και ζουν συναρπαστικές περιπέτειες!

ISBN: 978-618-03-2151-7

9 786180 321517
ΒΟΗΘ. ΚΩΔ. ΜΗΧ/ΣΗΕ 82151